Sfânta muceniță Iulia din Cartagina (fecioara)

(s.v. 16 iulie / s.n. 29 iulie)

Materiale despre Sfânta muceniță Iulia din Cartagina:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Iulia-din-Cartagina-(16-iul)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Iulia+din+Cartagina

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Iulia+din+Cartagina

***

Sfânta muceniță Iulia s-a născut în Cartagina într-o familie creștină. Pe când era tânără, Iulia a fost luată în captivitate de către persani. Ei au dus-o în Siria și a vândut-o ca sclavă. Sfânta Iulia l-a slujit cu credință pe stăpânul ei, îndeplinind poruncile creștine. Ea și-a păstrat fecioria, a ținut toate posturile și s-a rugat lui Dumnezeu. Nu a băgat în seamă nici un îndemn al stăpânului său (păgân), de a se lepăda de Hristos și a se închina la idoli. Stăpânul ei de multe ori a voit să o piardă, dar, văzând slujirea ei credincioasă, o cruța. Sfânta Iulia a recunoscut în fața tuturor păgânilor că este creștină. Aflând credința ei, păgânii i-au promis că o vor elibera din robia stăpânului său, dacă va jertfi idolilor. Sfânta le-a răspuns: „Libertatea mea este ca să slujesc lui Hristos, căruia-I slujesc cu conştiinţa curată, iar de rătăcirea voastră mă mâhnesc”. Simțindu-se jigniți, au început să o chinuie, lovind-o și chiar tăindu-i sânii. Sfânta Iulia a răbdat cu vitejie, pentru dragostea lui Hristos, toate acele cumplite chinuri. Căpetenia păgânilor, vrând să o piardă a poruncit ca Sfânta Iulia să fie răstignită pe cruce. Atunci când sufletul Sfintei mucenițe Iulia s-a desprins de trup, toți cei prezenți au văzut un înger al Domnului, lângă sfintele sale moaște. Înspăimântați, aceștia au fugit, lăsând trupul pe cruce. Un înger al Domnului s-a arătat călugărilor aflați în mănăstirea situată pe o insulă din apropiere, spunându-le să meargă în Corsica și să coboare de pe Sfânta Cruce, trupul chinuit al Sfintei mucenițe Iulia. Ajungând la locul indicat, călugării au găsit astfel după cum le-a spus îngerul Domnului. Ei au luat trupul sfintei cu mare evlavie și l-au îngropat în biserica mănăstirii. După aceasta, la mormântul sfintei au început să se săvârșească vindecări minunate. În jurul anului 763 cinstitele moaște ale Sfintei mucenițe Iulia au fost mutate la mănăstirea de călugărițe din orașul Brescia. Sfânta muceniță Iulia este prăznuită pe 16 iulie.

Index

Acatistul Sfintei mucenițe Iulia.....4
Vieţile Sfinţilor - Sfânta muceniţă Iulia, fecioara 15
Viaţa - Sfânta muceniţă Iulia.....21
Sinaxar - Sfânta muceniță Iulia - 16 iulie 23
Pr. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul sfinţit mucenic Atinoghen cu cei 10 ucenici ai lui; Sfânta muceniţă Iulia.....25
Diac. Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul sfinţit mucenic Atinoghen cu cei 10 ucenici ai lui; Sfânta muceniţă Iulia.....27
Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida din 16 iulie 29
Pomenirea Sfântului sfinţit mucenic Atinoghen, episcopul Sevastiei din Armenia 29
Pomenirea Sfintei mucenițe Iulia, fecioara 30

Pomenirea celor cincisprezece mii de Sfinţi mucenici 31
Pomenirea Sfântului mucenic Atinoghen 31
Pomenirea primelor şase Sinoade Ecumenice 31
Cântare de laudă la Sfânta muceniţă Iulia, fecioara 31
Cugetare 32
Luare aminte 33
Predică despre împărtăşirea credincioşilor cu dumnezeiasca fire.....34
Moaștele Sfintei mucenițe Iulia din Cartagina.....36
Etimologia / semnificația numelui Iulia.....39
Icoane.....41

Acatistul Sfintei muceniţe Iulia

traducere din limba rusă

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.

Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

***

Ioan Cheregi - Acatistul Sfintei mucenițe Iulia din Cartagina:
https://www.youtube.com/watch?v=Atm5bj2XQ5w

Acatistul Sfintei mucenițe Iulia din Cartagina - 16 Iulie - slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=RKWUQq7w4yM

***

Troparul Sfintei muceniţe Iulia (glasul al 4-lea): Mielușeaua Ta, Iisuse, Iulia, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc și, împreună cu Tine, mă îngrop, cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc ție! Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre!

Condacul Sfintei muceniţe Iulia (glasul al 3-lea): Biserica ta, cea cu tot cinstită, ca o doctorie aflând-o toți credincioșii, cu veselie strigăm ție, muceniță fecioară, Iulia: ceea ce ești cu nume mare, pe Hristos Dumnezeu roagă-L neîncetat pentru noi toți!

&&&

Condacul 1

Mărturisitoare aleasă a lui Hristos, Sfântă muceniță Iulia, îți aducem un cântec de laudă pentru puritatea vieții tale de fecioară și cinstita ta suferință; dar tu, care ai îndrăzneală față de Domnul, du înaintea Lui o rugăciune caldă pentru sufletele noastre şi noi te chemăm: ***Bucură-te, Sfântă Iulia, slăvită muceniță a lui Hristos!***

Icosul 1

Ai fost asemănată cu un Înger al cerului, pe pământ, prea slăvită Sfântă Iulia, rămânând în dragoste aprinsă către Dumnezeu și păstrându-te în puritatea Îngerilor. Dar noi, văzând bunătatea sufletului tău, de dragul Îngerilor cereşti şi a binecuvântării Domnului, îți cântăm:
Bucură-te, binecuvântată urmaşă a lui Hristos;
Bucură-te, neînfricată predicatoare a credinței creștine;
Bucură-te, căci ai primit evlavia părinților, celor iubitori de Dumnezeu;
Bucură-te, că ai iubit Scriptura divină și poruncile Domnului;
Bucură-te, căci ai primit Duhul Sfânt şi ai respins închinarea la idoli;
Bucură-te, căci nu ți-a plăcut să cunoști logodnici pământești;
Bucură-te, Sfântă Iulia, slăvită muceniță a lui Hristos!

Condacul 2

Stăpânul tău, cel rău, a văzut viața ta îngerească şi că nici măgulirea, nici amenințările, nici intimidarea, nu te-au putut abate de la a respinge închinarea la idoli. Din acest motiv, ai fost sfinţită, Sfânta Iulia şi ai fost întărită şi protejată, ca o armură, de harul lui Dumnezeu, căruia I-ai cântat neîncetat: ***Aliluia!***

Icosul 2

Din tinereţe ai respins dragostea pentru lume şi cu tot sufletul tău, L-ai iubit pe Iisus Hristos, chiar în mijlocul acelor păgâni. Pentru aceasta, te lăudăm, Sfântă minunată, aşa:
Bucură-te, că ai trăit în rugăciune și post neîncetat;
Bucură-te, că ai pătimit, dar te-a ocrotit Dumnezeu;
Bucură-te, că pe mulți îi înveseleşti pentru că ai primit mucenicia în numele Domnului;
Bucură-te, că ai râvnit la răstignire cu Hristos;
Bucură-te, înflorind ca o floare pe cer;
Bucură-te, crin parfumat cu mireasma virtuților;
Bucură-te, Sfântă Iulia, slăvită muceniță a lui Hristos!

Condacul 3

Fiind încinsă de sus cu puterea lui Dumnezeu, fecioară binecuvântată, ai lăsat deoparte slăbiciunea firii femeieşti şi ai îmbrăcat armura mărturisirii lui Hristos; dar,

pentru cei care nu cred în Iisus Hristos, vărsăm lacrimi, ca și pentru cei care nu pot moșteni Viața veşnică, să Îi cânte Domnului, în Rai: ***Aliluia!***

Icosul 3

Având speranță puternică în Dumnezeu, ai rămas nevătămată, cucerindu-i pe chinuitorii mândriei şi ai primit, de la Atotputernicul Domn, coroana victoriei, muceniță îndelung - răbdătoare. Iar noi, ne minunăm de puterea duhului tău curajos şi de înțelepciunea sufletului tău și îți cântăm, cu tandrețe:
Bucură-te, căci pentru adevărata credință, i-ai înfruntat pe închinătorii la idoli;
Bucură-te, că ai suferit mult de dragul Domnului Iisus;
Bucură-te, că ai învins chinurile de dragul lui Hristos și nu te-ai întors înapoi;
Bucură-te, căci ai avut dragoste față de El;
Bucură-te, că ai cucerit dușmanul prin răbdarea ta;
Bucură-te, că, pentru mărturisirea credinței, nu ți-ai cruțat viața;
Bucură-te, Sfântă Iulia, slăvită muceniță a lui Hristos!

Condacul 4

O furtună de furie au pornit peste tine închinătorii de idoli, chinuindu-te pe tine, un porumbel blând; dar nu au zguduit tăria sufletului tău, care se încredea în puterea credinței în Hristos, cântându-I: ***Aliluia!***

Icosul 4

Având întotdeauna pe Domnul în fața ochilor, te-ai prezentat judecătorilor cu curaj, Sfântă muceniță Iulia și prin răbdarea ta, nu ai fost învinsă. La fel, amintindu-ne suferința ta cinstită, te chemăm, cu tandrețe:
Bucură-te, respingând cu curaj porunca răutății;
Bucură-te, că nu te-ai speriat de chinuri;
Bucură-te, că te-ai bucurat să fii bătută pentru Hristos;
Bucură-te, că ai fost chinuită și târâtă de chinuitori;
Bucură-te, că pentru dragostea pentru Hristos ai purtat chinuri aprige cu curaj;
Bucură-te, căci suferind pentru El te-ai bucurat nespus;
Bucură-te, Sfântă Iulia, slăvită muceniță a lui Hristos!

Condacul 5

Ai devenit ca un Înger al lui Dumnezeu, fecioară înțeleaptă Iulia, când, pe Cruce, necredinciosul te-a răstignit şi bucurându-te, ai slăvit pe Mântuitorul lumii, cântând necontenit cântarea îngerească: ***Aliluia!***

Icosul 5

Oamenii au văzut o minune slăvită, după plecarea sufletului tău sfânt, căci din gura ta a zburat un porumbel alb spre Cer, mirându-se toţi; iar chinuitorii, văzând Îngerii lângă trupul tău lipsit de viaţă, au fugit de frică. Dar noi, ne amintim de curajul tău demn şi îţi strigăm:
Bucură-te, căci ai fost răstignită pe cruce ca Mântuitorul lumii cel milostiv;
Bucură-te, că I-ai fost tovarăşă în suferința Lui, de pe Cruce;
Bucură-te, că în suferințele tale, ai primit harul lui Dumnezeu de la Hristos;
Bucură-te, că ai îmbrăcat haina strălucitoare a mântuirii, din sângele tău;
Bucură-te, că i-ai luminat pe cei necredincioși cu lumina credinței evanghelice;
Bucură-te, căci dragostea ta pentru Hristos, ţi-a adus bucuria îngerească;
Bucură-te, Sfântă Iulia, slăvită muceniţă a lui Hristos!

Condacul 6

Te-ai arătat predicatoare a minunilor şi a slavei lui Dumnezeu, muceniţă cu inimă bună şi un alt locuitor, din apropiere, trimis de Îngerul Domnului, a fost anunțat despre chinurile tale. Acesta ți-a luat sfântul trup şi l-a îngropat în Biserică, slăvind şi cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 6

Ai urcat, spre cer, ca o stea strălucitoare şi prin harul divin, ai alungat întunericul închinării la idoli, muceniţă smerită, luminând pe mulți oameni, care au văzut minunile şi vindecarea lui Dumnezeu. Luminează-ne și pe noi, cei întunecați de întunericul păcatului și luminează-ne întunericul nopții, iar noi te lăudăm și cântăm, după cum urmează:
Bucură-te, că ai slăvit pe Domnul Iisus prin suferință și minuni;
Bucură-te, că ai îndurat multă suferință pentru numele Său;
Bucură-te, credință adevărată, predicatoare neînfricată;
Bucură-te, vindecătoare milostivă a bolilor omenești;
Bucură-te, împodobită cu cununa mărturisirii de la Dumnezeu;
Bucură-te, că tu ești cinstită acum în casa lui Dumnezeu;
Bucură-te, Sfântă Iulia, slăvită muceniţă a lui Hristos!

Condacul 7

Domnul Slavei te arată ca slujitoarea Sa credincioasă, strălucind în întuneric ca o stea în lumina Cerului, iar noi Îl lăudăm şi Îi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 7

Nouă Viață veșnică ai primit fecioară lăudată de Dumnezeu, când ţi-ai găsit sfârșitul vieţii, prin răstignirea pe cruce, intrând în cămările Mirelui tău Ceresc; iar noi, ne rugăm către tine:

Bucură-te, femeie milostivă care nu ai fost biruită de trup;
Bucură-te, muceniță vrednică, cu sufletul curățit în suferință;
Bucură-te, sfântă cu inimă bună, care ai predicat puterea lui Dumnezeu înaintea celor răi;
Bucură-te, fecioară evlavioasă căci ai condus pe mulți oameni pierduți spre adevărata credință;
Bucură-te, dulce porumbel, căci ai purtat rănile Domnului tău pe trup;
Bucură-te, muceniță a lui Hristos, care te bucuri de slava mucenicilor, în Rai;
Bucură-te, Sfântă Iulia, slăvită muceniță a lui Hristos!

Condacul 8

Oamenii se intreabă cum ai fost atât de curajoasă pentru Hristos, văzând suferințele tale înfricoșătoare de muceniță şi cum ai suportat durerea. Însă noi, plini de bucurie pentru tăria ta, Îi cântăm Domnului, care ţi-a dat putere: ***Aliluia!***

Icosul 8

Ai îndurat, cu bucurie, chin amar și durere, pentru Iisus Hristos. Iar cinstit trupul tău a fost păstrat, prin voia lui Dumnezeu, să izvorască o mulțime de minuni pentru cei ce aleargă la mijlocirea ta şi se roagă către tine, cu credință:
Bucură-te, că prin suferința ta, Biserica lui Hristos s-a împodobit cu o nouă sfântă;
Bucură-te, că eşti o sursă inepuizabilă de vindecare;
Bucură-te, că duci rugăciunilor noastre la slăvitul Dumnezeu;
Bucură-te, că esti slăvită, împreună cu fecioarele din Rai;
Bucură-te, viță roditoare, hrănindu-i pe credincioşi cu darurile tale binecuvântate;
Bucură-te, cădelniță de aur, tămâie parfumată, ducând rugăciunile tale pentru noi la Dumnezeu;
Bucură-te, Sfântă Iulia, slăvită muceniță a lui Hristos!

Condacul 9

Toți Îngerii și Sfinții te-au întâmpinat cu saluturi luminoase când ai intrat pe porțile Împărăției Cerurilor, având coroana victoriei primită din mâna lui Iisus Hristos, Dătătorul de viață. Astfel ai moștenit Raiul, moștenirea veșnică cu Sfinții. Iar noi ne dorim să cântăm împreună cu tine laudă lui Dumnezeu, în Împărăția Sa: ***Aliluia!***

Icosul 9

Ritorii, cei fără de glas, nu vor putea să îți laude virtuțile și suferințele, prea sfântă Iulia, deoarece prin harul lui Dumnezeu, dușmanul cel vechi a fost învins. La fel, slăvind sfârșitul tău mucenicesc, îți cântăm cu tandrețe:
Bucură-te, că ai avut chipul fecioarelor creștine;

Bucură-te, că ţi-ai păstrat virtutea sfântă și curăția fecioriei;
Bucură-te, că ai iubit adevărata închinare, până la moarte;
Bucură-te, că ai strălucit printre mucenicii luminii de aur;
Bucură-te, că aprinzi focul divin al inimii noastre;
Bucură-te, că ne aduci bucuria nespusă a Raiului;
Bucură-te, Sfântă Iulia, slăvită muceniţă a lui Hristos!

Condacul 10

Sfântă muceniţă Iulia, prin rugăciunile tale înaintea Domnului, cere iertarea păcatelor celor care cinstesc cinstitele tale suferințe, pentru a fi mântuiţi toți și să strigăm, împreună cu tine lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 10

Dumnezeu ţi-a dat har să te rogi pentru popor şi te-a călăuzit direct în Împărăția Cerurilor, aşa încât pe zidul rugăciunilor tale, ne protejezi de orice ispită, mărturisitoare a lui Hristos. Dar noi, amintindu-ne de viaţa și suferințele tale, te fericim:
Bucură-te, bucuria mucenicilor și a fecioarelor slăvite;
Bucură-te, că mijloceşti pentru noi credința creștină puternică;
Bucură-te, că pătrunzi cu milostivire, din înălțimile cereşti la înălțimile pământeşti;
Bucură-te, că le dai ajutor nevăzut tuturor celor care se ostenesc;
Bucură-te, că îndeplineşti repede cererile noastre binecuvântate;
Bucură-te, că ai milă de cei în suferinţă;
Bucură-te, Sfântă Iulia, slăvită muceniţă a lui Hristos!

Condacul 11

Laudă milostivă îţi aducem, cinstită Sfântă Iulia, slăvind suferințele tale pentru Hristos și te rugăm: cere de la Domnul Milostiv, pentru noi toți, sănătate bună, har şi viaţă îndelungată, iar noi, Îi cântăm cu bucurie lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 11

Cu raze de lumină luminează inimile credincioșilor, Sfântă Iulia, vindecă bolnavii, mângâie pe cei tulburați și roagă-te pentru toți cei care vin la tine, cu dragoste și strigă:
Bucură-te, harnic ajutor pentru mântuirea păcătoşilor;
Bucură-te, milostivă în ajutorul fecioarelor și soțiilor creştine;
Bucură-te, stâlp credincios al Bisericii Ortodoxe;
Bucură-te, că ne mângâi în durere și în suferință;
Bucură-te, că ne vindeci bolile trupeşti și psihice;
Bucură-te, că ne întăreşti ca să respectăm poruncile lui Hristos;
Bucură-te, Sfântă Iulia, slăvită muceniţă a lui Hristos!

Condacul 12
Mulțumim Domnului, Sfântă muceniță Iulia, pentru că din rugăciunile tale ai izvorât o fântână cu apă tămăduitoare, care a ieșit din piatră; pentru aceasta, în locul suferinței tale de pe cruce a fost ridicată o Biserică, cu bunăvoința lui Dumnezeu. Pentru noi, care te sărbătorim, amintirea ta este lumină şi te rugăm adu-ne harul Domnului, cu rugăciunile tale, astfel încât împreună cu tine să cântăm Dătătorului de viaţă, Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 12
Slăvind pe Dumnezeu, cel mai Sfânt dintre Sfinții Săi, îți mulțumim, muceniță a lui Hristos, Iulia, cinstim suferințele tale, îți lăudăm curajul îndelung răbdător și victorios, te lăudăm şi îți strigăm:
Bucură-te, care ne aduci prinos de daruri de la Dumnezeu;
Bucură-te, trezorierul prețuit al vindecărilor;
Bucură-te, bucurie nesfârșită și slavă veșnică;
Bucură-te, că ai primit binecuvântarea Celui ce dăruiește Cerul;
Bucură-te, că dai trupului nostru sănătate și sufletului nostru mântuirea;
Bucură-te, puternică mijlocire pentru a ne întări în credința creștină;
Bucură-te, Sfântă Iulia, slăvită muceniță a lui Hristos!

Condacul 13 (de 3 ori)
O, slăvită şi lăudată Sfântă muceniță Iulia primește, cu milostivire de la noi, această mică rugăciune şi roagă-te, pentru noi, Domnului să ne elibereze de dușmanii văzuți şi nevăzuți, iar, cu mijlocirea ta binecuvântată, să ne primească în Împărăția cerească, unde împreună cu tine și cu toți Sfinții, să fim vrednici de a-I cânta cântarea victoriei: ***Aliluia!***

Se zice apoi, iarăşi:

Icosul 1
Ai fost asemănată cu un Înger al cerului, pe pământ, prea slăvită Sfântă Iulia, rămânând în dragoste aprinsă către Dumnezeu și păstrându-te în puritatea Îngerilor. Dar noi, văzând bunătatea sufletului tău, de dragul Îngerilor cerești şi a binecuvântării Domnului, îți cântăm:
Bucură-te, binecuvântată urmaşă a lui Hristos;
Bucură-te, neînfricată predicatoare a credinței creștine;
Bucură-te, căci ai primit evlavia părinților, celor iubitori de Dumnezeu;
Bucură-te, că ai iubit Scriptura divină și poruncile Domnului;
Bucură-te, căci ai primit Duhul Sfânt şi ai respins închinarea la idoli;
Bucură-te, căci nu ți-a plăcut să cunoști logodnici pământești;

Bucură-te, Sfântă Iulia, slăvită muceniţă a lui Hristos!

Condacul 1

Mărturisitoare aleasă a lui Hristos, Sfântă muceniță Iulia, îți aducem un cântec de laudă pentru puritatea vieții tale de fecioară și cinstita ta suferință; dar tu, care ai îndrăzneală față de Domnul, du înaintea Lui o rugăciune caldă pentru sufletele noastre şi noi te chemăm: ***Bucură-te, Sfântă Iulia, slăvită muceniţă a lui Hristos!***

Apoi, se spune această:

Rugăciune

O, Sfântă fecioară și muceniță, Iulia, adevărată urmaşă a lui Iisus Hristos, ție, ca o vrednică rugătoare înaintea Domnului, în tandrețea inimilor noastre, ne rugăm: cea care stai la tronul PreaSfintei Treimi și te bucuri de fericirea nemărginită a Cerului, privește cu milă asupra noastră, care îţi aducem aceste laude și roagă-L pe Prea-Milostivul Domn, Iisus Hristos, să ne dea pace și sănătate trupului şi sufletului, prosperitate în viață, iar sfârşitul vieţii să ne fie paşnic şi cu evlavie, ca să avem o moarte creştinească şi să moştenim şi noi Împărăţia Cerului, slăvind, împreună cu toţi Sfinţii Săi pe Dumnezeu Tatăl, împreună cu Fiul Său şi cu Duhul Sfânt, în vecii vecilor. Amin!

Şi apoi se face Otpustul: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, ale Sfintei muceniţe Iulia şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin!

Sursa:
https://acoperamantulmaiciidomnului.wordpress.com/2021/02/18/acatistul-sfintei-mucenite-iulia-din-cartagina-16-iulie/

https://chirho88888888.wordpress.com/2021/06/26/acatistul-sfintei-mucenite-iulia/
https://nuha.ro/acatiste/acatiste-iulie/acatistul-sfintei-mucenite-iulia-din-cartagina/

Vieţile Sfinţilor - Sfânta muceniţă Iulia, fecioara

Cuvant Ortodox - Sfânta muceniţă Iulia, fecioara:
https://www.youtube.com/watch?v=gx9_wVIReUc

***

Când perşii au luat Cartagina, slăvita cetate africană, au dus în robie şi o mulţime de robi. În acel timp, împreună cu alţi robiţi, a fost luată o fecioară mică, fericită Iulia, de care ne este noua vorba, fiica unui bărbat vestit cu numele Analson şi au dus-o în Siria Palestinei. Acolo au vândut-o unui oarecare negustor, care era de credinţa păgân.

Fecioară, deşi era la stăpân necredincios, însă ţinea cu tărie la sfânta credinţă cea întru Hristos în care se născuse şi la obiceiurile cele bune creştineşti, cu care se învăţase de pe când era în scutece. Ea adeseori se ruga şi postea. Ajungând la anii desăvârşiţi, îşi păzea foarte mult curăţia sa cea feciorească, petrecând în înţelepciune şi în multă înfrânare. Ea slujea stăpânului său cu credinţă, după cuvântul apostolului: În curăţia inimii slujind, nu numai înaintea ochilor, precum fac cei ce cauta să placă oamenilor. Ea, ca înaintea lui Dumnezeu făcea cu bună înţelegere toate lucrurile ce i se porunceau şi care nu erau potrivnice lui Dumnezeu şi vieţii ei celei înţelepte; iar cele ce erau potrivnice, la acelea nimeni nu putea s-o silească pe dânsa.

Stăpânul ei o îndemna mult să se lepede de Hristos şi să vieţuiască în necurăţie, după obiceiul lor cel păgânesc. Dar cu nici un fel de îngroziri nu putea s-o înduplece, pentru că Iulia era gata mai bine să moară, decât să se lepede de Hristos şi să se lipsească de înţelepciunea Sa.

Stăpânul ei de multe ori a voit să o piardă, dar, văzând slujba ei credincioasă, o cruţa. El se mira de obiceiul ei cel bun, de blândeţea şi răbdarea ei, de smerenia şi de postirea ei cea mare. Fiindcă el o vedea postind în toate zilele, afară de sâmbătă şi Duminica. Vremea care-i prisosea din slujbe, nu o petrecea în deşert şi în odihnă, ci, uneori în rugăciuni fierbinţi către Dumnezeu, iar alteori în citirea cărţilor pe care le învăţase din copilărie. Numai câteodată se odihnea în timpul nopţii şi totdeauna era galbenă la faţă şi trupul îi era slab şi obosit de osteneală şi de înfrânare. De acest lucru stăpânul ei se mira foarte mult. Deci, văzând-o că petrece neschimbată în această hotărâre, a început a-i fi milă de dânsa, a o iubi şi a o cinsti.

Căci Dumnezeu, privind cu milostivire spre Sfânta Iulia, plăcuta Sa, îndupleca spre milă inima cea înăsprită a omului celui necredincios.

Când era ea mai mult de 20 de ani, stăpânul ei, fiind negustor, a voit să plece cu multă marfa în Galia, pe mare. Deci, a luat cu sine şi pe Iulia, credincioasa roaba sa, de vreme ce vedea că averea lui se înmulţeşte prin mâinile ei, pentru că Dumnezeu a binecuvântat pentru dânsa casa acelui negustor, ca altădată în Egipt casa lui Putifar, pentru Iosif. De aceea, cu negustoria sa cea de mult preţ, a luat şi pe roaba sa, care era mai scumpă decât toată negustoria, şi a pornit pe mare.

Plutind pe lângă insula care se numea Corsica, a stat acolo unde erau cetăţi creştineşti şi păgâneşti. Deci, negustorul acela, când s-a oprit pe insulă, a văzut aproape de liman o adunare de cei de o credinţă cu el, făcând prăznuire şi jertfe zeilor. Atunci s-a dus la ei cu toţi slujitorii lui şi, cumpărând un viţel gras, l-a adus împreună cu ei jertfă zeilor şi au început a se veseli mâncând, bând şi dănţuind.

Iar Sfânta Iulia a rămas în corabie, suspinând din adâncul inimii şi plângând pentru rătăcirea şi pierzarea acelor oameni.

Unul din adunarea aceea, mergând la corabie şi văzând pe fecioara Iulia plângând şi suspinând, şi aflând că este creştină, s-a dus şi i-a spus mai-marelui acelei adunări, zicându-i deosebi: "În corabia care a sosit aici este o fecioară, care huleşte pe zeii noştri şi defaimă jertfele făcute de noi pentru ei".

Atunci, îndată, mai-marele acelei adunări a zis negustorului ce venise din Palestina: "Pentru ce n-au ieşit din corabie la jertfe şi la prăznuirea noastră toţi ai tăi?"

Negustorul i-a spus că au ieşit toţi, dar mai-marele acela i-a zis: "Aud că în corabia ta este o fecioară, care batjocoreşte pe zeii noştri şi huleşte numele lor".

Negustorul a răspuns: "Zici oare de roaba mea? Pe aceea, cu nici un chip n-am putut s-o întorc de la înşelăciunea creştinească şi s-o aduc la credinţa noastră, nici cu îmbunări, nici cu îngroziri, şi, de nu mi-ar fi fost mie credincioasă şi de foarte mare trebuinţă în slujbe, de mult aş fi pierdut-o cu diferite chinuri".

Mai-marele acela a zis: "Acum s-o sileşti ca, împreună cu noi, să se închine zeilor şi să se îndulcească de jertfă. Pentru aceasta, sau îţi voi da în locul ei patru roabe de ale mele sau să-ţi dau pentru dânsa preţul de argint, numai să mi-o dai mie şi eu o voi sili să fie închinătoarea zeilor noştri".

Negustorul i-a răspuns: "Ţi-am spus că este cu neputinţă a o sili pe dânsa la aceasta, căci mai degrabă va voi să moară, decât să se depărteze de credinţa sa. Iar să ţi-o vând, nici aceasta nu este cu putinţă; căci, chiar de ai voi să-mi dai mulţi bani pentru dânsa, tot nu se aseamănă cu slujba ei, pentru că este foarte credincioasă, şi averile mele se înmulţesc prin mâinile ei; de aceea i le-am încredinţat ei pe toate".

Atunci mai-marele adunării, sfătuindu-se în taină cu ai săi, au rânduit să dea pentru oaspeţi o masă mai mare. Şi astfel au îmbătat foarte tare pe acel negustor care era stăpânul Iuliei. După ce acela s-a îmbătat şi a adormit şi asemenea s-au îmbătat şi toţi cei ce erau cu el, atunci nelegiuiţii păgâni ai acelei insule, alergând la corabie, au scos pe Sfânta Iulia la mal şi au pus-o înaintea mai-marelui lor.

Acela a zis către dânsa: "Fecioară, jertfeşte zeilor, căci eu voi da stăpânului tău pentru tine preţul, cât va voi, şi-ţi voi da şi ţie libertatea".

Sfânta a răspuns: "Libertatea mea este ca să slujesc lui Hristos, căruia-I slujesc cu conştiinţă curată, iar de rătăcirea voastră mă mâhnesc".

Atunci, mai marele acela a poruncit s-o bată peste obraz, dar muceniţa zicea: ***"Dacă Domnul meu Iisus Hristos a răbdat pentru mine lovire peste obraz şi scuiparea feţei Sale, apoi oare nu voi răbda şi eu aceasta pentru El? Să se lovească pentru El obrazul meu, iar în loc de scuipări, lacrimile să curgă pe faţa mea!"***

Atunci muncitorul a poruncit s-o tragă de păr şi, dezbrăcând-o, s-o bată cu amar peste tot trupul.

Muceniţa, fiind bătută, striga: ***"Pe Acela Îl mărturisesc, care a fost bătut pentru mine. Dacă Stăpânul meu a răbdat cununa de spini şi răstignirea pe Cruce, se cade ca şi eu, roaba Lui, să fiu părtaşă şi următoare a Patimilor Sale ca să mă prea măresc cu El întru împărăţia Sa".***

Apoi muncitorul a poruncit să-i taie feciorescul ei piept, iar ea a răbdat cu vitejie, pentru dragostea lui Hristos, toate acele cumplite chinuri.

Muncitorul, vrând s-o piardă mai înainte de a se deştepta din somn stăpânul ei, a poruncit să se facă îndată o cruce şi să răstignească pe muceniţă,ca altădată evreii pe Hristos.

Sfânta Iulia, în pătimirea sa pentru Hristos, era de o închipuire cu Însuşi Domnul Hristos cel răstignit, învrednicindu-se a fi răstignită pe cruce pentru El.

Fiind spânzurată pe cruce şi apropiindu-se de sfârşit, stăpânul ei s-a deşteptat din somn şi, văzând-o răstignită, s-a umplut de mare jale. Dar nimic n-a putut să-i ajute pentru că mireasa lui Hristos era în cele din urmă răsuflări. Când sfântul ei suflet s-a dezlegat din legăturile trupeşti, s-a văzut de toţi zburând pe deasupra capului ei o porumbiţă mai albă ca zăpada, înălţându-se spre cer. S-a văzut încă la dânsa, de către cei ce o munceau, şi o arătare îngerească. Acea mare frică căzând peste ei, au fugit de acolo, rămânând numai trupul sfintei, spânzurat mort pe cruce. Dar Domnul Hristos nu a lăsat trupul singur, pentru că a poruncit îngerilor Săi ca să-l păzească, până ce a rânduit să fie cinstita ei îngropare în chipul acesta.

Nu tocmai aşa departe de acea insulă, ce se numea Corsica, este o insulă mai mică, care mai de mult se numea Margarit, iar acum se numeşte Gorgon. Acolo era o mânăstire de călugări, cărora, arătându-li-se îngerul, le-a spus despre Sfânta muceniţă Iulia şi le-a poruncit să meargă repede cu corabia la acea insulă şi să coboare de pe cruce mult chinuitul trup al sfintei muceniţe şi, aducându-l în mânăstirea lor, să-l îngroape cu cinste.

Monahii, intrând în corabie şi ridicând pânzele, au pornit. Ajungând la liman, au găsit astfel după cum le-a spus îngerul Domnului. Deci, coborând de pe cruce sfântul trup, l-au învelit cu pânze curate, iar pieptul ei cel tăiat l-au găsit lepădat puţin mai departe de ea, lângă o piatră şi, luându-l, l-au lipit la locul lui.

Ducând-o în corabie, s-au întors cu bună sporire în mânăstire şi au depus-o cu cinstită îngropare în biserică, slăvind pe Hristos Dumnezeu, cel ce a grăit prin roaba Sa, spre o nevoinţă mucenicească ca aceea.

De la mormântul ei se dădeau tămăduiri de toate neputinţele; asemenea se făceau minuni şi la locul unde a pătimit.

Înştiinţându-se creştinii acelei insule de pătimirea sfintei, au zidit o biserică în numele ei, în locul unde a fost răstignită. Biserica era mică pentru că şi acel loc era mic.

Din locul unde a fost aruncat pieptul ei, curgea de sub o piatră apă vie şi dătătoare de tămăduiri; căci toţi neputincioşii câţi beau din această apă sau se spălau cu ea, câştigau sănătate.

Această minune se făcea din piatra aceea, de sub care a curs izvorul în vremurile acelea. În toţi anii, la ziua pomenirii ei, izvora din ea nişte sudori şi picături de lapte şi sânge, întru mărturisirea fecioriei şi a muceniciei Sfintei Iulia, care s-a albit ca un lapte de curăţia fecioriei şi s-a roşit cu sângele cel vărsat pentru Hristos. Unele din acele picături ce ieşeau din piatră, curgeau toată ziua, de dimineaţă până seara. Cei ce se ungeau cu acele picături, asemenea câştigau tămăduire.

După ce au trecut mulţi ani, biserica aceea, care era zidită în numele sfintei muceniţe pe locul unde a fost răstignită, s-a învechit şi începuse a cădea. Drept aceea, oamenii, pentru că acel loc era strâmt, voiau să zidească pe un alt loc mai larg, nu departe de cel dintâi, o biserică nouă şi mai mare.

Deci, ei au gătit pietrele, cărămizile, varul şi toate celelalte spre zidire, ca a doua zi să pună temelia. Dar dimineaţă au aflat tot materialul acela, pietrele, cărămizile şi celelalte la locul dintâi, unde fusese biserica cea veche, şi zidarii nu se pricepeau ce înseamnă această minune.

După o vreme, le-au mutat iarăşi pe locul celălalt, unde voiau să zidească biserica. Dar iarăşi noaptea s-au mutat de acolo la locul cel dintâi. Păzitorii de noapte au văzut o fecioară luminoasă, într-un car cu boi albi, punând materialul cel pregătit spre aceea zidire şi ducându-l la locul cel dintâi. Atunci ei au cunoscut că sfânta voieşte ca biserica să se ridice pe locul său cel dintâi. Deci au făcut după bunăvoinţa ei.

Se făceau însă şi alte minuni în amândouă insulele, la Corsica şi la Gorgon, până ce nu se luaseră de acolo cinstitele ei moaşte şi nu se mutaseră la Brizia.

Dar, după mutarea moaştelor, poporul din Corsica, alergând cu credinţă la biserica sfintei, nu se lipsea de ajutorul ei şi oamenii se păzeau de năvălirile vrăjmaşilor nerisipiţi, cu sfintele ei rugăciuni şi cu milostivirea Domnului nostru Iisus Hristos, căruia împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, I se cuvine cinstea şi slava, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Viaţa - Sfânta muceniţă Iulia

Pe când era tânără, Iulia a fost luată în captivitate de către persani. Ei au dus-o în Siria şi au vândut-o ca sclavă. Sfânta Iulia l-a slujit cu credinţă pe stăpânul ei, îndeplinind poruncile creştine. Ea şi-a păstrat fecioria, a ţinut toate posturile şi s-a rugat lui Dumnezeu.

Traducere şi adaptare: Mihai-Alex Olteanu
Sursa: http://oca.org

Sfânta muceniță Iulia este prăznuită pe 16 iulie.

Sfânta muceniță Iulia s-a născut în Cartagina într-o familie creștină. Pe când era tânără, Iulia a fost luată în captivitate de către persani. Ei au dus-o în Siria și a vândut-o ca sclavă. Sfânta Iulia l-a slujit cu credință pe stăpânul ei, îndeplinind poruncile creștine. Ea și-a păstrat fecioria, a ținut toate posturile și s-a rugat lui Dumnezeu.

Nu a băgat în seamă nici un îndemn al stăpânului său (păgân), de a se lepăda de Hristos și a se închina la idoli. Stăpânul ei de multe ori a voit să o piardă, dar, văzând slujirea ei credincioasă, o cruţa.

Atunci când stăpânul a mers cu mărfuri în Galia, a luat-o pe Sfânta Iulia cu el. În drumul lor, nava a poposit pe insula Corsica. Stăpânul său a hotărât să ia parte la un festival păgân, cumpărând un viţel gras, l-a adus jertfă zeilor şi a început a se veseli mâncând, bând şi dănţuind. Văzând aceasta, Iulia a decis să rămână la bordul navei, suspinând din adâncul inimii şi plângând pentru rătăcirea şi pierzarea acelor oameni.

După ce stăpânul fecioarei s-a îmbătat şi a adormit, unul din cei ce jertfeau idolilor a mers pe corabie şi văzând-o pe Sfânta Iulia rugându-se cu lacrimi în ochi, a luat-o și a dus-o înaintea căpeteniei lor, zicând că aceasta îi hulește pe zeii lor păgâni.

Sfânta Iulia a recunoscut în fața tuturor păgânilor că este creștină.

Aflând credința ei, păgânii i-au promis că o vor elibera din robia stăpânului său, dacă va jertfi idolilor.

Sfânta le-a răspuns: „Libertatea mea este ca să slujesc lui Hristos, căruia-I slujesc cu conştiinţa curată, iar de rătăcirea voastră mă mâhnesc”.

Simțindu-se jigniți, au început să o chinuie, lovind-o şi chiar tăindu-i sânii. Sfânta Iulia a răbdat cu vitejie, pentru dragostea lui Hristos, toate acele cumplite chinuri.

Căpetenia păgânilor, vrând să o piardă înainte de a se deştepta din somn stăpânul ei, a poruncit ca Sfânta Iulia să fie răstignită pe cruce.

Atunci când sufletul Sfintei mucenițe Iulia s-a desprins de trup, toți cei prezenți au văzut un înger al Domnului, lângă sfintele sale moaște. Înspăimântați, aceștia au fugit, lăsând trupul pe cruce.

Un înger al Domnului s-a arătat călugărilor aflați în mănăstirea situată pe o insulă din apropiere, spunându-le să meargă în Corsica și să coboare de pe Sfânta Cruce, trupul chinuit al Sfintei mucenițe Iulia.

Ajungând la locul indicat, călugării au găsit astfel după cum le-a spus îngerul Domnului. Ei au luat trupul sfintei cu mare evlavie și l-au îngropat în biserica mănăstirii. După aceasta, la mormântul sfintei au început să se săvârșească vindecări minunate.

În jurul anului 763 cinstitele moaște ale Sfintei mucenițe Iulia au fost mutate la mănăstirea de călugărițe din orașul Brescia.

Sinaxar - Sfânta muceniță Iulia - 16 iulie

Viața Sfintei fecioare Iulia reprezintă un model de tărie și asprime a vieții, dar și de har și binecuvântare pe care sufletul aflat în nevoi îl primește de la Dumnezeu pentru răbdarea și biruința sa.

Sfânta fecioară Iulia era de origini africane. Născută în Cartagina, în urma unor invazii probabil vandale, a fost răpită și luată prizonier. Stăpânul său se numea Eusebiu, un păgân practicant. Într-una din călătoriile sale spre Gallia, Eusebiu a oprit pentru o vreme vaporul în Corsica.

La vremea sosirii lor în Corsica aveau loc unele festivaluri păgâne. Fidel tradițiilor sale strămoșești Eusebiu a participat cu foarte multă bucurie, mergând la acele festivaluri rituale împreună cu toți oamenii săi laolaltă cu sclavii. Au adus cu toții jertfe zeilor. Iulia însă, fiind creștină, nu a jertfit și nici nu a consumat carne sau băuturi afierosite zeilor păgâni.

A explicat celor din jur faptul că nu se cuvenea să facă acest lucru pentru că zeii sunt plăsmuiri omenești, ori Dumnezeul Adevărat, Singurul Dumnezeu, descoperit oamenilor în Iisus Hristos Domnul nostru ne oprește să slujim falșilor zei.

Păgânii au încercat prin toate mijloacele să o convingă pe această plăpândă sclavă să renunțe la credința ei. Pentru că Iulia a rezistat au încercat să o batjocorească omorând-o ca pe Cel pe care ea îl cinstea ca Dumnezeu - prin răstignire. Numai că

acei păgâni nu au înțeles marea cinste pe care i-au făcut-o, aceea de a-L urma pe Domnul Iisus Hristos și în moarte.

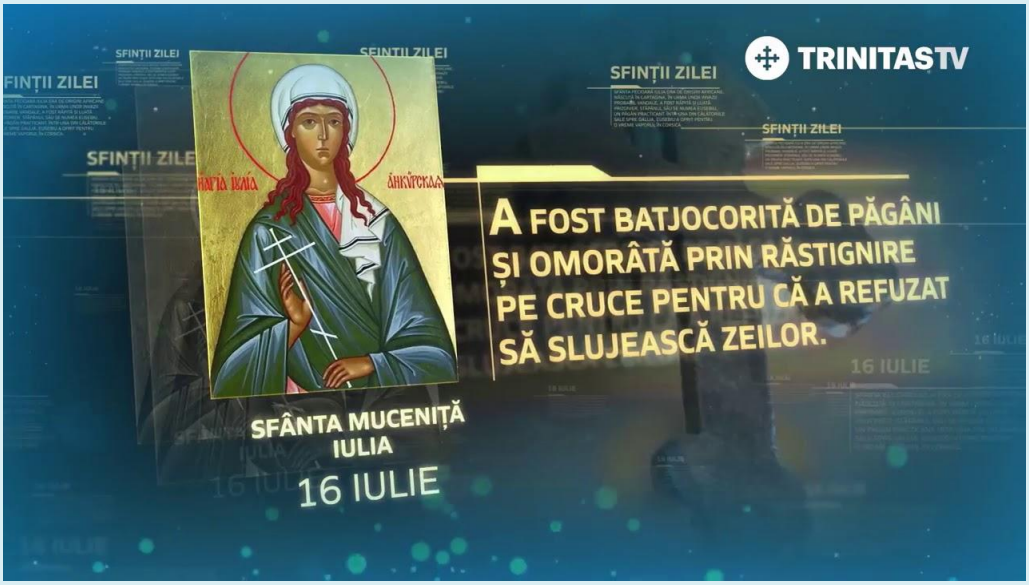

Prin arătare cerească trupul său i-a fost luat de către niște monahi creștini și dus în insula Gorgona.

În anul 763, sfintele sale moaște au fost luate de către regele longobarzilor Desiderius cu soția sa Ansa și au fost mutate în Brescia, orașul său natal, într-o mânăstire benedictină de maici.

Mărturia Sfintei Iulia a întărit creștinii veacuri de-a rândul și a rămas în amintirea Bisericii pentru vecie. Iulia, tânăra fecioară care pentru dragostea lui Hristos a înfruntat chinurile păgânilor și a primit asemenea Stăpânului Hristos cununa martirică prin răstignirea pe Sfânta Cruce.

Sursa: **https://www.trinitas.tv/sfanta-mucenita-iulia-16-iulie/**

Pr. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul sfinţit mucenic Atinoghen cu cei 10 ucenici ai lui; Sfânta muceniţă Iulia

Sfântul Atinoghen era din Sevastia Capadociei şi a trăit în zilele împăratului Diocleţian (284-305). Pentru faptele sale cele bune şi pentru smerenia sa a fost sfinţit episcop în Pidahtoea.

Într-una din zile, fiind prins împreună cu cei 10 ucenici ai săi de dregătorul Filomarh, a fost supus la multe chinuri pentru credinţa sa în Domnul Iisus Hristos.

Sfântul Atinoghen l-a rugat pe dregător să-l ducă în mănăstirea sa şi acolo să-l omoare, iar dregătorul i-a împlinit dorinţa cea de pe urmă.

La mănăstire l-a întâmpinat pe sfânt o cerboaică, pe care el o crescuse. Şi a zis sfântul către ea: „Dumnezeul veacurilor să nu te dea pe tine, nici seminţia ta spre vânare vânătorilor, ci tu şi seminţia ta aşa să fiţi, încât în toţi anii să vă aduceţi aici câte un pui, spre junghiere şi mâncare, celor ce vor veni la pomenirea noastră”.

Şi cerboaica vărsând lacrimi a căzut la picioarele Sfântului Atinoghen, iar el a însemnat-o cu semnul crucii.

Apoi sfântul şi-a primit sfârşitul prin sabie.

Şi în fiecare an, la pomenirea sa, după citirea Sfintei Evanghelii, o cerboaică venea şi-şi aducea puiul său pentru a fi jertfit. Iar creştinii se minunau şi se bucurau, ospătându-se întru cinstirea sfinţilor.

***

Tot astăzi, Biserica Ortodoxă o pomeneşte şi pe Sfânta muceniţă Iulia. Aceasta s-a născut în Cartagina, într-o familie creștină.

Pe când era tânără, Iulia a fost luată în captivitate de către persani, care au dus-o în Siria și au vândut-o ca sclavă. Sfânta Iulia l-a slujit cu credință pe stăpânul ei, îndeplinind poruncile creștine. Ea și-a păstrat fecioria, a ținut toate posturile rugându-se lui Dumnezeu. Nu a luat în seamă nici un îndemn al stăpânului ei de a se lepăda de Hristos.

Mergând oarecând stăpânul ei cu mărfuri în Galia, a luat-o cu el şi pe Iulia. În drumul lor au poposit în insula Corsica, iar acolo stăpânul a adus jertfe idolilor, veselindu-se cu alţi păgâni.

După ce stăpânul fecioarei s-a îmbătat și a adormit, unul din cei ce jertfeau idolilor a mers pe corabie și, văzând-o pe Sfânta Iulia rugându-se cu lacrimi în ochi, a luat-o și a dus-o înaintea căpeteniei lor, zicând că aceasta îi hulește pe zeii lor păgâni. Aflând credința ei, păgânii i-au promis că o vor elibera din robia stăpânului său dacă va jertfi idolilor.

Sfânta le-a răspuns: „Libertatea mea este ca să slujesc lui Hristos, pe care-L slujesc cu conştiinţa curată, iar de rătăcirea voastră mă mâhnesc”.

Pentru aceasta, păgânii au chinuit-o cumplit şi după ce au bătut-o, au răstignit-o pe o cruce şi aşa sfânta şi-a dat sufletul în mâinile Domnului.

Diac. Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul sfinţit mucenic Atinoghen cu cei 10 ucenici ai lui; Sfânta muceniţă Iulia

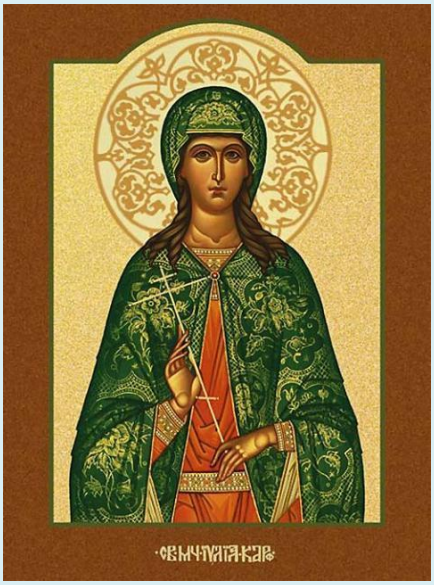

Sfântul mucenic Atinoghen

Sfântul sfinţit mucenic Atinoghen, originar din Sevastia Capadociei, a fost episcop al oraşului Pidahtoea.

În timpul persecuţiei împăratului Diocleţian, Sfântul Atinoghen s-a retras într-un schit din apropierea satului Pidaton. Aici trăia împreună cu 10 ucenici în rugăciune.

Într-o zi, pe când Sfântul Atinoghen nu se afla în schit, ucenicii săi au fost prinşi din porunca guvernatorului Filomarh şi apoi ucişi.

Plecând în căutarea lor, Atinoghen i-a aflat în temniţa dregătorului şi l-a mustrat pe acesta, atrăgând mânia guvernatorului, care a poruncit să fie omorât.

I s-a respectat totuşi ultima dorinţă, aceea de a primi moartea în mănăstirea sa, prin tăierea capului.

Pe drumul spre mănăstire, o căprioară pe care Atinoghen o hrănea uneori cu mâna lui a fugit înspre el și văzându-l în chinuri, a început să plângă.

Atinoghen, preoții și ucenicii lui s-au mutat la Domnul în 311.

Tropar, glasul 4: Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţa răbdând până la sânge Sfinţite mucenice Atinoghen, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Sfânta muceniţă Iulia

Tot, astăzi, Biserica Ortodoxă pomeneşte pe Sfânta muceniţă Iulia, care s-a născut la Cartagina dintr-o familie aristocrată. Când persanii au capturat Cartagina, ei au luat de acolo mulți prizonieri, ca sclavi.

Sfânta Iulia a fost capturată și făcută sclavă, căzând în mâinile unui păgân, negustor în Siria. Văzând că este creștină, el a sfătuit-o de multe ori să se lepede de Hristos și să se facă de o credință cu el, dar Iulia l-a privit cu dispreț. Văzând că Iulia este foarte credincioasă și pricepută la treburile pe care i le încredința, negustorul a lăsat-o în pace și nu i-a mai vorbit niciodată de credință.

Odată negustorul și-a încărcat marfa în corabie și luând-o și pe Iulia cu el. Când au sosit în Corsica, au nimerit într-un festival idolesc.

Dar cumva păgânii au descoperit că Iulia stă în corabie și au scos-o afară cu sila, în ciuda împotrivirii mari a negustorului, stăpânul ei.

Păgânii i-au tăiat sânii, au urcat-o pe o stâncă și au răstignit-o pe o cruce, unde Iulia și-a dat sufletul.

Moartea ei a descoperit-o îngerul lui Dumnezeu unor monahi de pe o insulă din apropiere, Margarita (sau Gorgona), care au îngropat-o cu cinste.

De-a lungul secolelor la mormântul Sfintei Iulia s-au lucrat nenumărate minuni, iar unora dintre cei vii chiar muceniţa li s-a înfățișat aievea.

Ea a luat mucenicia cu cinste în veacul al șaselea.

Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida din 16 iulie

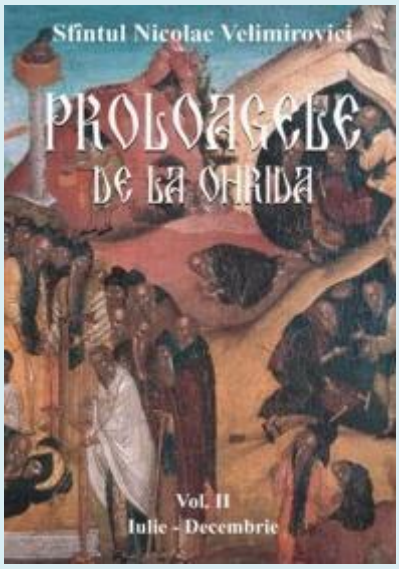

Pomenirea Sfântului sfinţit mucenic Atinoghen, episcopul Sevastiei din Armenia

Sfântul Atinoghen a vieţuit într-o mânăstire de lângă cetatea Sevastei împreună cu zece ucenici ai săi.

În timpul domniei lui Diocleţian, la Sevastia a sosit Filomarh, un prigonitor sângeros al creştinilor. El a arestat şi a ucis mulţi creştini din cetate. Când l-a văzut pe Atinoghen şi pe ucenicii lui, el i-a poruncit bătrânului să aducă jertfe idolilor ca să nu piară, aşa cum pieriseră şi ceilalţi creştini.

Atinoghen i-a zis: „O, prigonitorule, cei de care zici că au pierit nu au pierit deloc, ci se află acum în ceruri, bucurându-se cu îngerii."

Chiar atunci, o căprioară pe care Atinoghen o hrănea uneori cu mâna lui a fugit repede înspre el şi văzându-l în acele chinuri, a început să plângă. Aceasta fiindcă până şi fiarele munţilor erau mai simţitoare faţă de chinurile mucenicilor lui Hristos decât păgânii locuitori ai oraşelor.

După torturi cumplite, în timpul cărora un înger al lui Dumnezeu îi întărea pe mucenici, ei au fost cu toţii decapitaţi, mai întâi preoţii şi ucenicii lui Atinoghen, apoi Atinoghen însuşi. Ei cu toţii s-au strămutat la Patria cea Cerească la anul 311.

Pomenirea Sfintei muceniţe Iulia, fecioara

Sfânta Iulia s-a născut la Cartagina dintr-o familie aristocrată. Când persanii au capturat Cartagina, ei au luat de acolo mulţi prizonieri, ca sclavi.

Sfânta Iulia a fost capturată şi făcută sclavă, căzând în mâinile unui păgân, negustor în Siria. Văzând că este creştină, el a sfătuit-o de multe ori să se lepede de Hristos şi să se facă de o credinţă cu el, dar Iulia 1-a privit cu dispreţ. Văzând că Iulia este foarte credincioasă şi pricepută la treburile pe care i le încredinţa, negustorul a lăsat-o în pace şi nu i-a mai vorbit niciodată de credinţă.

Odată negustorul şi-a încărcat marfa în corabie şi luând-o şi pe Iulia cu el, a pornit-o spre ţărmuri îndepărtate pentru afaceri. Când au sosit la Corsica, au nimerit acolo într-un festival idolesc, cărei blasfemii negustorul i s-a alăturat, însă Iulia a refuzat să coboare la mal. Ea a rămas în corabie şi a plâns văzând nebunia şi greşelile oamenilor ce zac în întuneric.

Dar cumva păgânii au descoperit că stă în corabie şi au scos-o afară cu sila, în ciuda împotrivirii mari a negustorului, stăpânul ei. Păgânii au schingiuit-o pe Iulia bestial. Ei i-au tăiat sânii, au urcat-o pe o stâncă şi au răstignit-o acolo pe o cruce, pe care Iulia şi-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu.

Moartea ei a descoperit-o îngerul lui Dumnezeu unor monahi ce se nevoiau pe o insulă din apropiere, Margarita (sau Gorgona) şi aceşti monahi au venit, au luat trupul mucenicesc al Iuliei şi 1-au îngropat cu cinste.

De-a lungul secolelor la mormântul Sfintei Iulia s-au lucrat nenumărate minuni, iar unora dintre cei vii chiar muceniţa li s-a înfăţişat aievea. Ea a luat mucenicia cu cinste în veacul al şaselea.

După mulţi ani, locuitorii au voit să ridice o Sfântă biserică în cinstea muceniţei în alt loc, fiindcă vechea biserică era foarte mică şi dărăpănată. De aceea, la locul pe care şi 1-au ales, ei au început să adune materialul: piatră, cărămizi, nisip şi toate cele necesare. Dar s-a întâmplat că în timpul nopţii, înainte de ziua când urma să fie pusă temelia, toate materialele au fost mutate de o mână nevăzută la locul celei vechi bisericuţe dărăpănate. Neînţelegând ce s-a întâmplat, lucrătorii au început să încarce materialele ca să le transporte înapoi, la locul nou ales, dar după ce au terminat de făcut aceasta, minunea s-a întâmplat iar: materialele au fost duse de o mână nevăzută la vechea bisericuţă.

Atunci paznicul de noapte a văzut o fecioară strălucitoare care cu ajutorul unor care trase de boi albi, duce materialele toate la vechiul lor al ctitoriei celei dintâi. Din aceasta toţi au înţeles că Sfânta Iulia nu doreşte să se schimbe locul bisericii ei. De aceea lucrătorii au demolat vechea bisericuţă şi pe acelaşi loc au înălţat nou locaş muceniţei.

Pomenirea celor cincisprezece mii de Sfinţi mucenici

Aceştia cu toţii au fost decapitaţi în Persia, pentru credinţa în Hristos.

Pomenirea Sfântului mucenic Atinoghen

Acest Atinoghen este autorul minunatei cântări de la Vecernie *Lumină lină.*

El a luat moartea pentru Hristos aruncat fiind în foc şi s-a învrednicit de slava cea veşnică a împărăţiei lui Dumnezeu.

Pomenirea primelor şase Sinoade Ecumenice

Această prăznuire laolaltă a primelor şase Sinoade Ecumenice are loc în Duminica dintre zilele de 13 şi 19 ale lunii iulie. *("Duminica Sfinţilor părinţi, cade-se a şti că după 16 ale acestei luni, în Duminica cea dintâi ce vine, se cântă slujba celor 630 Sfinţi părinţi, care s-au adunat la al patrulea Sinod ecumenic de la Calcedon, în anul 451.)*

Cântare de laudă la Sfânta muceniţă Iulia, fecioara

Iulia muceniţă pentru Hristos
Chin şi răstignire a luat.

Ea ajutorul puterii lui Hristos a chemat,
Puterea cinstitului Lemn.

Din şase răni sângele muceniţei a curs,
El a înroşit pământul,
Căci muceniţa în Hristos a crezut.

Ea scumpa ei credinţă
Să o ascundă nu a voit.

De aceea Hristos Domnul pe muceniţă
Ascunsă nu a lăsat-o,
Ci El pe ea lumii o a vestit,
Şi o a proslăvit
întru a Sa Veşnică împărăţie.

Când Iulia duhul ei sfânt şi curat şi-a dat,
El a zburat prin gura ei la ceruri,
Ca o porumbiţă albă
Ce zboară la înălţimi.

Oamenii au văzut aceasta,
Şi au strigat de spaimă
Tremurând:
„ Vai răilor judecători,
Ce sângele dreptei au vărsat!"

Cugetare

Sfintele Sinoade Ecumenice sunt cele mai mari şi mai spectaculoase dueluri ale Ortodoxiei cu erezia. Astăzi Biserica prăznuieşte împreună primele şase Sinoade Ecumenice:

1. Întâiul Sinod Ecumenic s-a ţinut la Niceea în anul 325, iar la el au participat 318 Sfinţi părinţi. Sinodul întâi Ecumenic se prăznuieşte aparte în douăzeci şi nouă de zile ale lunii mai şi iar în Duminica a şaptea după Sfintele Paşti.

Acesta a fost Sinodul la care s-a dat anatemei erezia necuratului Arie.

(De se va întâmpla această zi Duminică se cântă slujba Sfinţilor părinţi atunci; iar slujba Sfântului se cântă la Pavecerniţă. Slujba aceasta se cântă, în Duminica ce se va întâmpla de la 13 până la 19 ale acestei luni, şi ea este alcătuită de Pilotei, patriarhul Constantinopolului." - Mineiul pe Iulie, tipărit în zilele păstoriei prea fericitului părinte Iustin, patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, cu aprobarea Sfântului Sinod, Ediţia a Cincea, Bucureşti: Editura Institutului Biblic şi de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, 1984, p. 175.)

2. Al doilea Sinod Ecumenic s-a ţinut la Constantinopol în anul 381, iar la el au fost de faţă 150 de Sfinţi părinţi. El se prăznuieşte aparte în douăzeci şi două de zile ale lunii mai.

La acest Sfânt Sinod s-a dat anatemei erezia lui Macedonie care hulea pre Sfântul Duh Domnul.

3. Al treilea Sinod Ecumenic s-a ţinut la Efes la anul 431, iar la el au stat de faţă 200 de Sfinţi părinţi. Sinodul al treilea se prăznuieşte aparte în nouă zile ale lunii septembrie.

La el s-a dat anatemei erezia lui Nestorie care hulea pe Maica lui Dumnezeu.

4. Al patrulea Sinod Ecumenic s-a ţinut la Calcedon în anul 451, iar la el au venit 630 de Sfinţi părinţi. El se prăznuieşte aparte în şaisprezece zile ale lunii iulie şi la lucrările lui s-a dat anatemei erezia monofizită.

5. Al cincilea Sinod a toată Lumea s-a ţinut la Constantinopol în anul 553. La el au participat 160 de Sfinţi părinţi, care au dat anatemei erezia lui Origen. Acest Sfânt Sinod se prăznuieşte aparte în douăzeci şi cinci de zile ale lunii iulie.

6. Al şaselea Sinod Ecumenic s-a ţinut la Constantinopol în anii 680-681, iar la el au participat 170 de Sfinţi părinţi, care au dat anatemei erezia monotelită. Acest Sfânt Sinod se prăznuieşte aparte în douăzeci şi trei de zile ale lunii ianuarie.

7. Al şaptelea Sinod Ecumenic s-a convocat la Niceea în anul 787, iar la el au stat de faţă 367 de Sfinţi părinţi. Acest Sfânt Sinod nu se prăznuieşte astăzi împreună cu primele şase, ci el se prăznuieşte aparte, în unsprezece zile ale lunii octombrie.

La lucrările lui s-a dat anatemei sălbatica erezie iconoclastă.

Prin puternica şi tainica lucrare a Duhului Sfânt Domnul, aceste Sfinte Sinoade au condamnat toate ereziile, confirmând, definind şi întărind Sfânta Ortodoxie pentru totdeauna şi întru toţi vecii.

Luare aminte

Să luăm aminte la minunata ieşire a apei din stâncă în pustia Cadeş (Numerii 20):

- *La cum Moise, la porunca lui Dumnezeu, a lovit stânca cu toiagul său, dar fără credinţă şi cum prin voia lui Dumnezeu, a ieşit de acolo apă multă;*
- *La cum Dumnezeu i-a pedepsit pe Moise şi pe Aaron pentru credinţa lor puţină, prin aceea că nu a îngăduit ca ei să intre în Pământul Făgăduinţei, ci a lăsat ca ei să moară în pustiu;*

- *La cum aceasta arată că până şi un om mare şi drept ca Moise este supus păcatului şi că nici un muritor nu trebuie să se lase pradă păcatului mândriei din pricina virtuţilor lui.*

Predică despre împărtăşirea credincioşilor cu dumnezeiasca fire

... ca prin ele să vă faceţi părtaşi dumnezeieştii firi (II Petru l :4).

Fraţilor, dar cum poate omul muritor să se facă părtaş dumnezeieştii firi? Cum poate ceea ce este veşnic să se unească cu ceea ce este pieritor, ceea ce este slăvit, cu ceea ce este netrebnic, ceea ce este nestricăcios, cu ceea ce este supus putreziciunii şi ceea ce este curat, cu ceea ce este necurat?

Acest lucru, după cum ne spune şi apostolul, este cu neputinţă, afară numai dacă se împlinesc anumite condiţii. Aceste condiţii sunt două:

- *una ţine de Dumnezeu,*
- *iar cealaltă ţine de om.*

Privitor la condiţia care ţine de Dumnezeu, Sfântul apostol Petru ne zice: ***Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit toate cele ce sunt spre viaţă şi spre bună cucernicie, facându-ne să cunoaştem pe Cel Ce ne-a chemat prin slava Sa şi prin puterea Sa (II Petru 1: 3).***

Iar condiţia care ţine de om este următoarea: ***să scape de stricăciunea poftei celei din lume (II Petru l: 4).***

Dumnezeu îşi îndeplineşte condiţia Sa, căci El *ne-a făcut să-L cunoaştem pe El care ne-a chemat prin Slava Sa şi prin puterea Sa.* Este deci rândul nostru, al oamenilor, să împlinim şi noi condiţia noastră, adică, *să scăpăm de stricăciunea poftei celei din lume* dacă voim să cunoaştem pe Hristos Domnul.

Hristos Domnul ne-a deschis cerurile şi toate bogăţiile lui; apoi a chemat poporul să se apropie şi să se împărtăşească de aceste comori şi bunătăţi.

Dar cum 1-a chemat? L-a chemat oare numai din cuvintele rostite cu gura? Cu adevărat, El a chemat poporul cu cuvintele Lui, dar nu numai cu ele, ci 1-a chemat şi cu slava Lui şi cu virtutea Lui. Cu slava Lui, adică cu Slăvita Lui înviere şi cu virtutea Lui, adică cu minunata Lui slujire şi jertfă. Aşa ne-a chemat El ca să

primim ***marile şi preţioasele făgăduinţe pe care ni le-a hărăzit (II Petru 1: 4),*** ca prin ele să ne putem face părtaşi dumnezeieştii firi.

Dar ca să îl putem cunoaşte pe Hristos şi ca să putem auzi chemarea Lui, noi trebuie mai întâi *să scăpăm de stricăciunea poftei celei din lume.* Căci dacă nu vom scăpa de ea, orbi vom rămâne înaintea Lui, înaintea slavei Lui şi înaintea virtuţii Lui şi surzi vom fi la chemarea Lui!

O, fraţilor, cât de necuprinsă este milostivirea lui Dumnezeu către noi! După mare milostivirea Lui, Dumnezeu ne dăruieşte nouă muritorilor înfierea prin Cel Fără de Moarte al Lui; ne dăruieşte nouă păcătoşilor ca să ne zidim întru Trupul cel Slăvit al Stăpânului Hristos, dar cu singură condiţia aceasta, care nu este deloc un jug apăsător şi nici o cruce grea.

O, Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, carele eşti Plinirea tuturor făgăduinţelor şi Izvorul bunătăţilor, vindecă-ne pe noi de a noastră orbire şi surzenie şi dă-ruieşte-ne nouă putere ca să scăpăm de stricăciunea poftei celei din lume, Căci Ţie se cuvine toată slava şi mulţumita în veci, Amin.

Moaștele Sfintei mucenițe Iulia din Cartagina

Unde se găsesc moaștele Sfintei mucenițe Iulia din Cartagina? Prin arătare cerească trupul său i-a fost luat de către niște monahi creștini și dus în insula Gorgona. În anul 763, sfintele sale moaște au fost luate de către regele longobarzilor Desiderius cu soția sa Ansa și au fost mutate în Brescia, orașul său natal, într-o mânăstire benedictină de maici.

Mărturia Sfintei Iulia a întărit creștinii veacuri de-a rândul și a rămas în amintirea Bisericii pentru vecie.

Biserica catolică din suburbiile orașului Brescio, care adăpostește astăzi moaștele Sfintei Iulia

Moaștele Sfintei Iulia au fost păstrate inițial de călugării benedictini din insula Gorgona. În anul 762, soția lui Desiderius, ultimul rege al lombarzilor, le-a transportat din Gorgona spre orașul Brixia, actuala Brescia, iar în 763 Papa Paul I, după unele surse, ridică o biserică cu hramul martirei.

În prezent, moaștele sfântului, recunoscute de Biserică, se află în trei orașe:

- ⇨ Nonce (Franța, insula Corsica), care deține două vertebre și o parte a craniului,
- ⇨ în Livorno (Italia, provincia Toscana), unde sunt depozitate degetul și mai multe fragmente osoase,
- ⇨ iar în Brescia (Italia, lângă Milano), unde se află cea mai mare parte a rămășițelor.

Aceste rămășițe au fost mai întâi într-o mănăstire închinată Sfintei Julia, apoi au fost transferate la biserica seminarului din Brescia, iar la începutul anilor 60 al secolului trecut, sfintele moaște au fost transferate într-un nou construita biserică a satului Prealpino, cu hramul sfintei, la marginea de nord a orasului.

Când s-au transferat relicvele din Franța într-un oraș italian Brescia, începutul cinstirii Sfintei Iulia a fost în nordul Italiei.

În Brescia există și o Biserică Ortodoxă a Bucuriei tuturor celor întristați, care aparține jurisdicției Patriarhiei Constantinopolului. Preoții acestui templu se întâlnesc cu pelerini ortodocși din alte țări, inclusiv din Rusia, iar în biserica catolică la moaștele Sfintei Iulia, cu permisiunea clericului catolic, slujesc rugăciuni pentru toți pelerinii ortodocși.

Fotografia prezintă tronul catolic sub care se află un mormânt de sticlă cu moaștele Sfintei Iuliei.

Sursa:
https://katolyki-krasnodara.ru/ro/svyataya-muchenica-iuliya-yuliya-karfagenskaya-svyataya-muchenica-iuliya-yuliya-pomogaet.html

Etimologia / semnificația numelui Iulia

În primul rând "La mulți ani!" tuturor celor care poartă numele Sfintei mucenițe Iulia din Cartagina!

Iulia - acest nume este de origine romană are rădăcini în una dintre cele mai vechi și nobile ginți ale Romei antice, își trage numele de la Iulus, fiul lui Eneas.

În explicarea acestui nume, specialiștii pornesc de la forma mai veche a numelui, Iulus, care are la baza un cuvânt neatestat - "iouilios", înrudit cu latinul "Iovis", numele divinității supreme.

Semnificația numelui Iulia, în latina clasică, "Iovis", de la o forma indo-europeană"dieu", care denumea lumina cerului, este înlocuit la nominativ cu forma "Iupiter", un compus cu elementul secundar pater, "tata" ("dieu-pater" înseamnă "Dumnezeu tatal").

Variante ale numelui în diferite limbi:

Iuliana, Iulia, Julie, Juliea, Julienne, Juliette, Julieta;

Germană Julius, Julla, Julian, Juliana, Julietta, Giulio, Giulla, Giuliano, Giulietta, Jullo, Julk, Jullais,

Magh. Gyula, Julianusz, Julia, Julianna, Julletta;

Bulgară: Iulli, Iulia, Iulian, Iuliana, Iulleta;

Poloneză: Julla; Rusă Iulii, Iulia, Iulian, Iuliana, Ulian.

Când își post serba ziua de nume cei care poartă numele de Iulia? Conform calendarului ortodox, aceștia își pot serba ziua de nume în date de 21 decembrie când serbăm pe Sfânta muceniță Iuliana din Nicomidia, pe 31 mai când serbăm pe Sfânta muceniță Iulia din Corint, sau pe 16 iulie când este pomenit Sfânta muceniță Iulia din Cartagina (fecioara).

Icoane

ΑΓΙΑ ΙΟΥΛΙΑ
ΑΝΚΥΡΑΣ

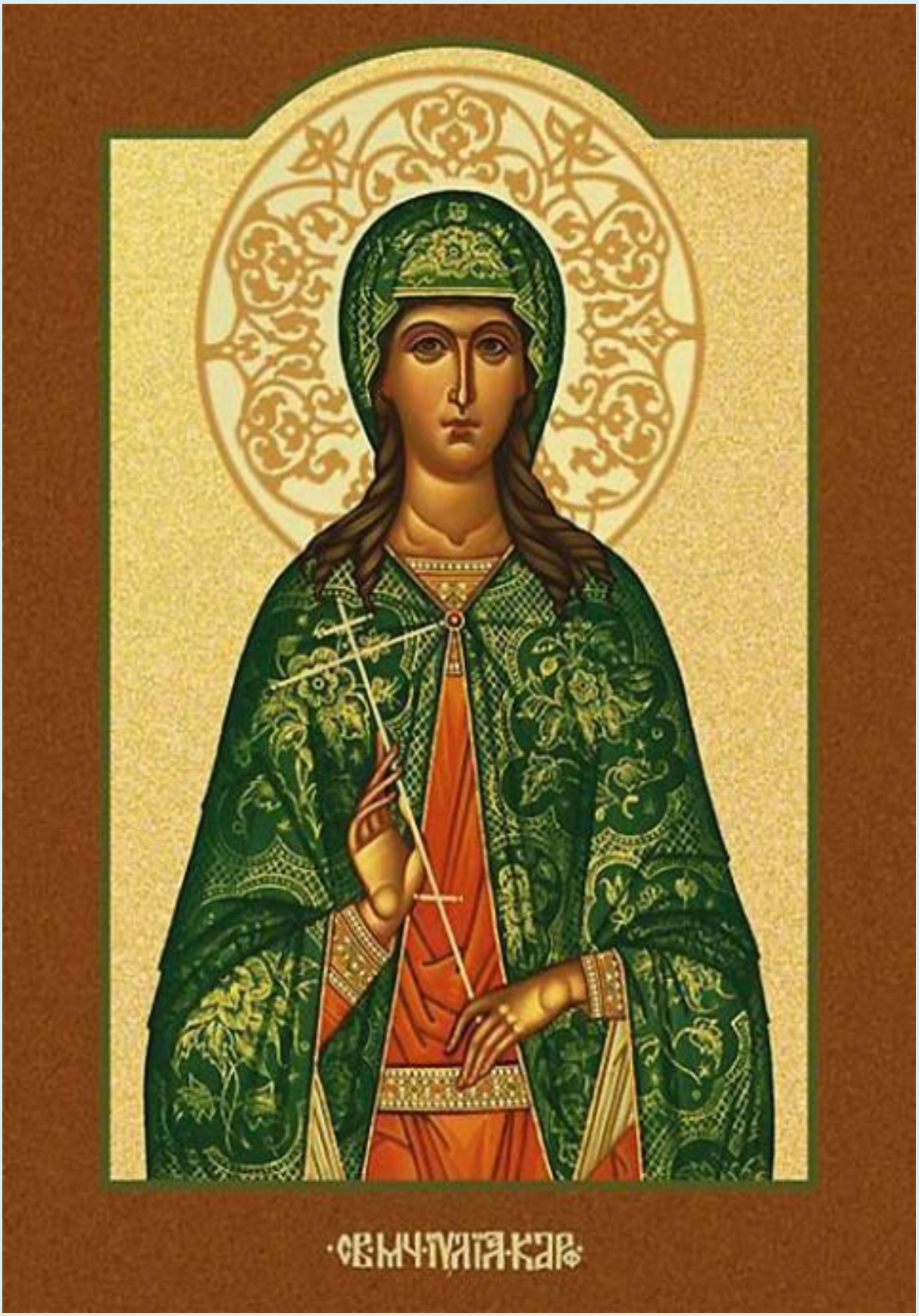
·СВ·МЧ·ПУЛЛЯ·КАР·

SF MC
IVLIA
DIN
CARTAGINA

SF MC. IULIA
DIN CARTAGINA

SF MC
IVLIA
DIN
CARTAGINA

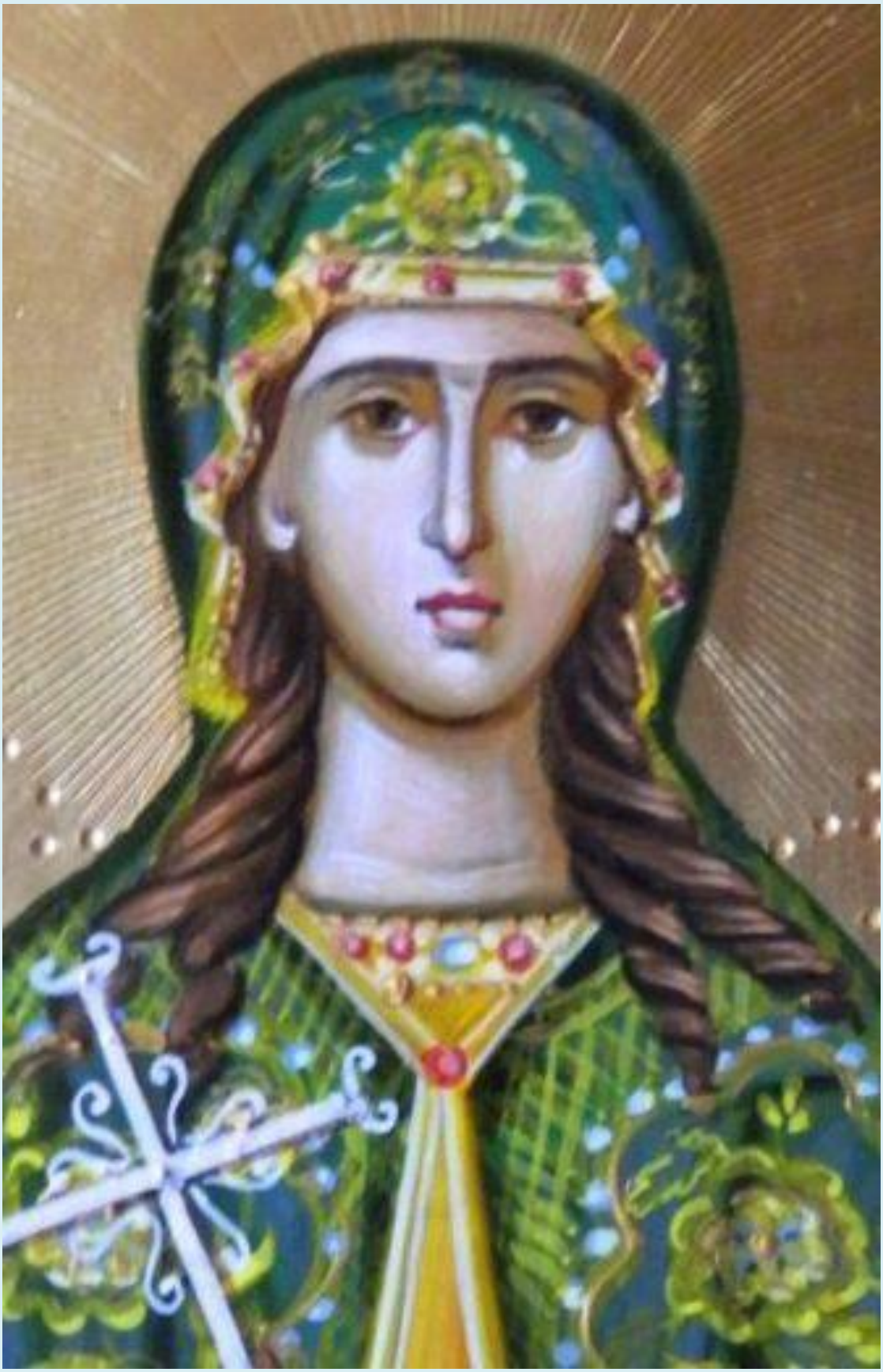

SF. MC.
IULIA

СТ ІЎЛІЇ
КАРѲАГЕНСКАЯ

СТ ЇЎЛІЇА
КАРѲАГЕНСКАА

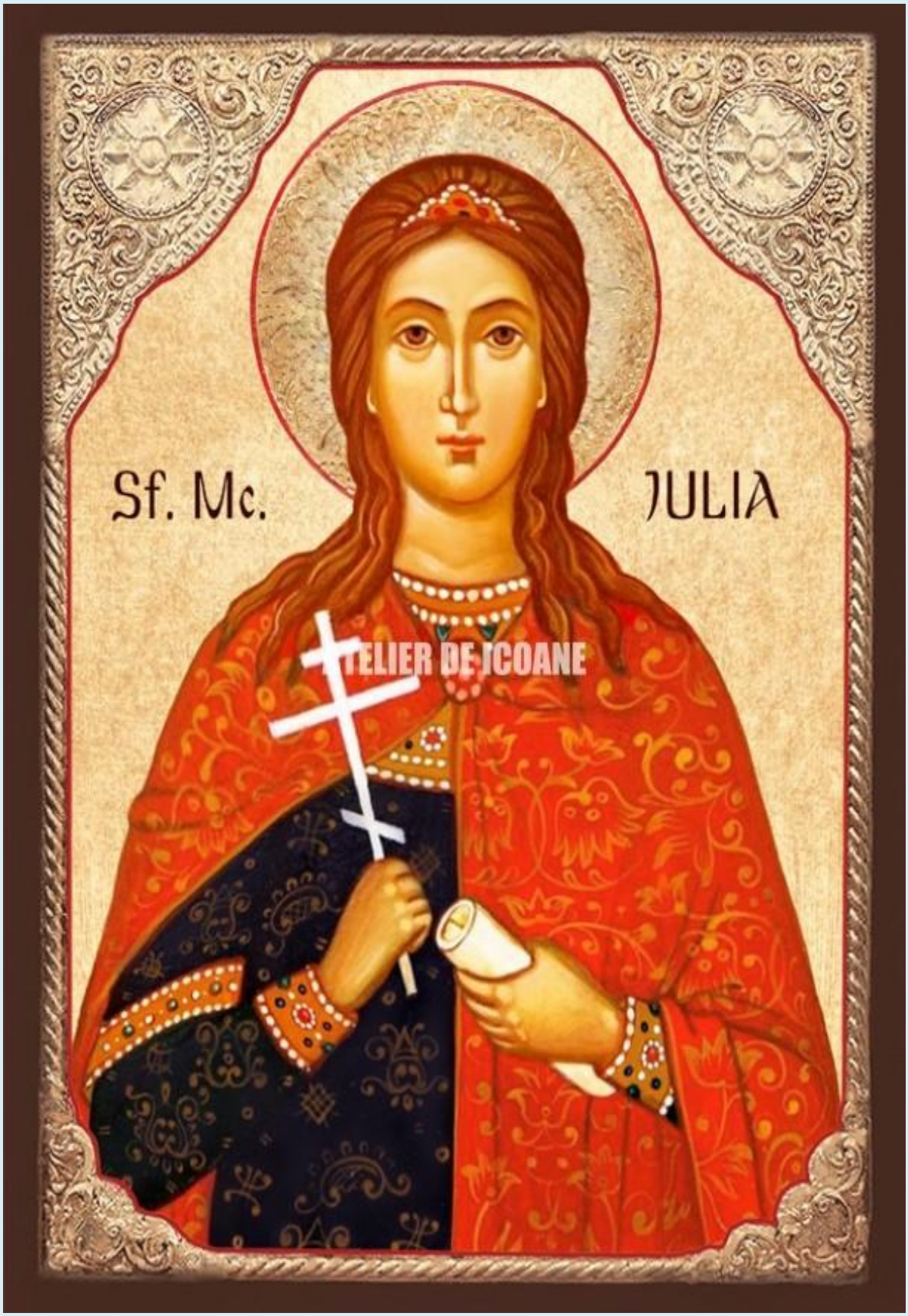
Sf. Mc.
IULIA
ATELIER DE ICOANE

SAINT
JULIA
OF CARTHAGE

СВ·МЦА
ЇУЛІА

ⲥⲧⲁ̀ⲁ ⲙⲏ
ⲓⲥⲁⲓⲁ

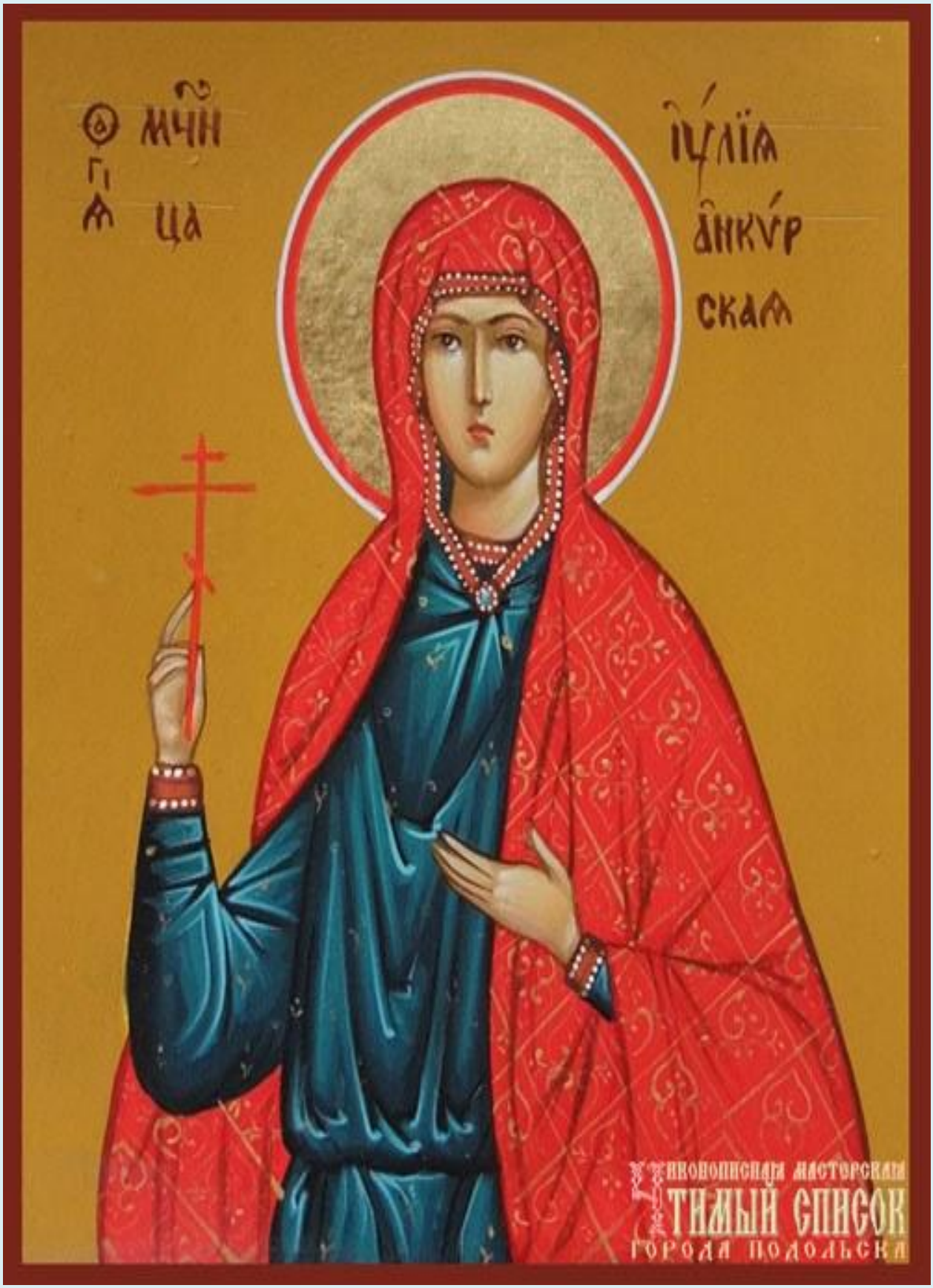
Ѡ мч҃н
г
ѧ ца
Іѵ́лїѧ
а҆нкѵ́р
скаѧ
Иконописная мастерская
Тимый Список
города Подольска

СВ.ЛИЦА
ІУЛІЖ

Argenti

Argenti

СВ МУЧЦА ІУЛІАНА
КАРѳАГЕНСКАЯ

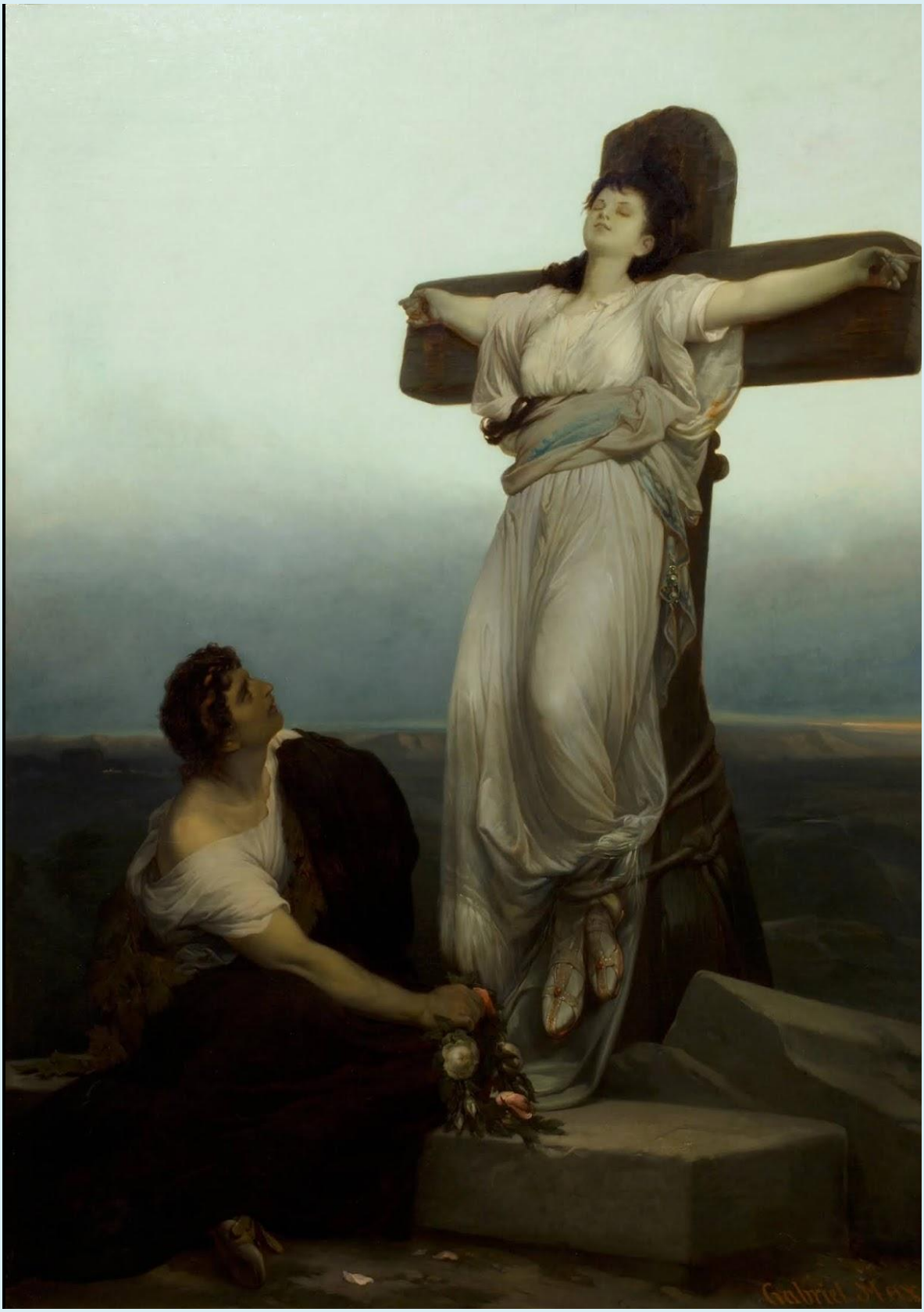

Martiriul Sfintei muceniţe Iulia din Cartagina

SF. CUV. TEODORA
DE LA SIHLA
SF MC. IULIA
DIN CARTAGINA

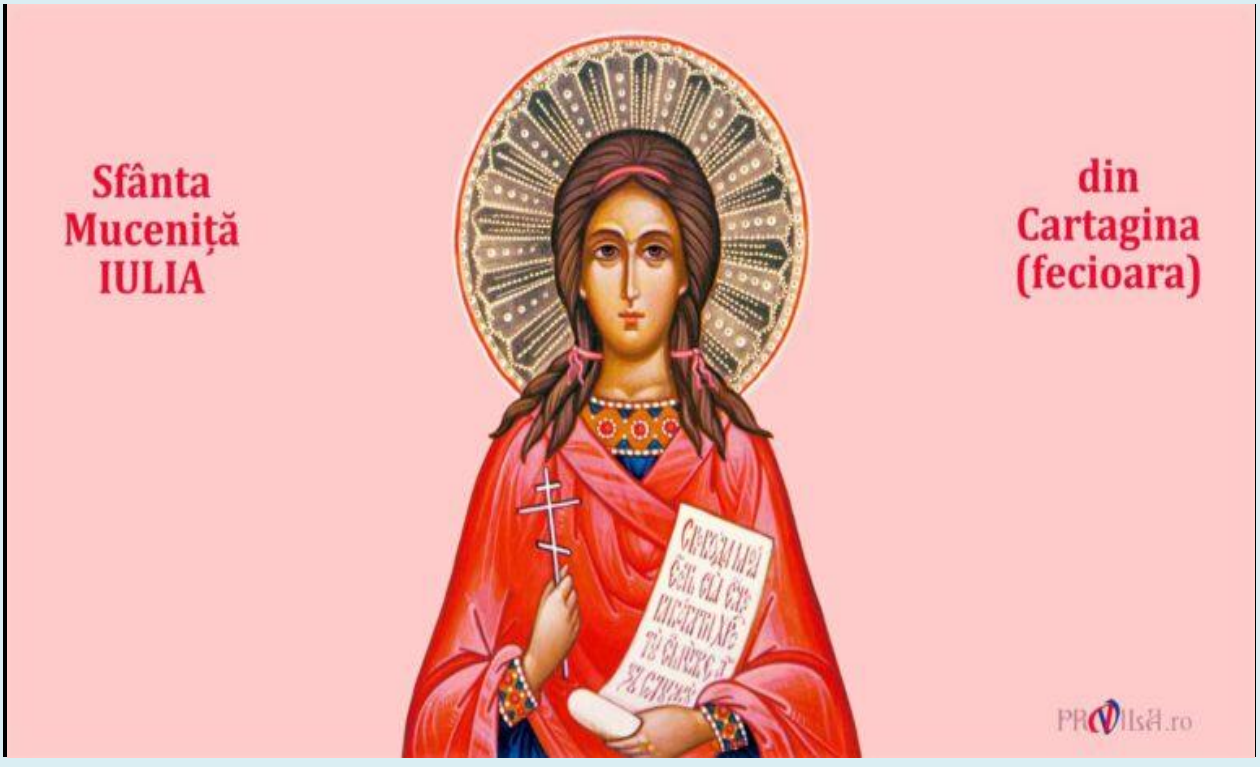
Sfânta
Mucenița
IULIA
din
Cartagina
(fecioara)

SAINT
JULIA

SAINT
JULIA

Astăzi o sărbătorim pe Sfânta
Mc. Iulia din Cartagina.
Celor care îi poartă numele
le urăm să se bucure
de dragoste, credință,
sănătate
și spor în fapte mântuitoare!
La mulți ani!
BASILICA.RO

Bucură-te, Sfântă Iulia, slăvită muceniţă a lui Hristos!